

eneste Skribt, han gjør i det politiske som i det private Liv, at det er Kundskab, han tidlig og silbrig skal stræbe efter at udvikle, han er endnu langt daarligere end den Lærde, der i det Mindste har det Fortrin, at han har bestilt Noget.

Winther: Det forekommer mig, at de ærede Nøgsmænd for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Rimefiad) og Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i det Væsentlige have sagt det Nødvendige, og hvad der kan siges til Forsvar for det foreliggende Forslag. Jeg vilde derfor ikke have taget Ordet, hvis jeg ikke to Gange havde hørt en Bemærkning fremsat, som forekommer mig at være meget talende for Forslaget, uagtet den er anført imod det. Det er nemlig blevet anført her, at Metropolitan-skolen skal være fortrinligere end de private Skoler, fordi den altid maatte antages at være blomstrende og kraftig, idet den ikke saaledes som en privat Skole hvilede paa en enkelt Mandes Kraft; men man maa dog erindre, at Erfaringen netop viser, at denne Omstændighed kan være meget skadelig og meget hæmmende. Hvor ofte har man ikke seet en Skole med en af Kongen ansat Rektor gaae i Forsald, fordi Manden var bleven gammel, og man har netop der seet alle de Ulemper, som man nu troer at maatte finde især hos de private Skoler. Har man da havt noget Middel til at rette dette? Nei, man har ladet ham blive der i overordentlig lang Tid; men hvorledes vilde det være gaaet i den private Skole? Der havde Manden maaskee ogsaa siddet, indtil han havde overlevet sig selv; men hvor vare Børnene blevne af? De vare gaaede deres Vej, hvor der var Mulighed for at komme i en anden Skole. Naar man i denne Retning sammenligner de private Skoler i Kjøbenhavn med Metropolitan-skolen, saa siger jeg, at der i Kjøbenhavn altid vil opstaae en ny Skole, naar en anden, der tidligere har været udmærket dygtig, gaaer tilbage; i den Tid jeg har været i Kjøbenhavn, har jeg været Vidne til, at dette er steet. Det er Noget, der ligger i Sagens

Natur, at der bestandig er en større Trang til at faae denne Underviisning for en stor Mængde Børn, end der kan tilfredsstilles ved ganske enkelte Skoler, og det forekommer mig altsaa netop at være et Fortrin ved de private Skoler i Kjøbenhavn, at man der ikke risikerer, at en Skole kan vedblive at bestaae hæmmende, naar Manden, paa hvis Kraft den hviler, begynder at gaae tilbage; thi da vil der altid opstaae andre Skoler, som ville udfylde de Savn, som opstaae ved, at en enkelt Skole er gaaet tilbage. Der var et æret Medlem, som spurgte, hvorfor man troede, at Folk helst vilde have deres Børn i Metropolitan-skolen her i Byen, og han fremsatte den Mening, at Grunden hertil var, at Metropolitan-skolen ganske anderledes skulde være istand til og naturligviis tilbøielig til at følge de i Sagen selv liggende Formaal, medens derimod den private Skoles Bestyrelse af Hensyn til sin Fordeel skulde lade sig lede til at gaae en anden Vej end den, der i og for sig var den ønskeligste. Det er vistnok meget vanskeligt at udfylde en saadan Beskyldning, og jeg vil heller ikke sige, at det er nogen Beskyldning; thi denne Anskuelse gjordes jo ikke anvendelig paa nogen bestemt Bestyrelse, men det forekommer mig dog, at der er en Antydning deri, som man, naar man seer hen til de Forhold, der finde Sted her i Byen, til de Skoler, der her ere, aldeles ikke har nogen Grund til at komme med. Men der er ved dette Forhold et andet Moment, som det ærede Medlem ikke nævnte, men som jeg troer ogsaa bør nævnes, fordi det her kommer i Betragtning, og det er det, at der ved Metropolitan-skolen er en Mængde Stipendier; det er derfor ikke saa underligt, at der kan være mange uformuende Forældre, der kunne ønske at faae deres Sønner derind, fordi de der kunne faae en Hjælp, de ikke kunne faae andre Steder, eller som de idetmindste ikke have stor Udfigt til at faae der. — Den høitærede Minister har idag udtalt en Anskuelse, som det har glædet mig at høre, idet det giver mig Haab om, at der vil komme en Tid, hvor den vil blive indført i Livet, hvor den vil faae en